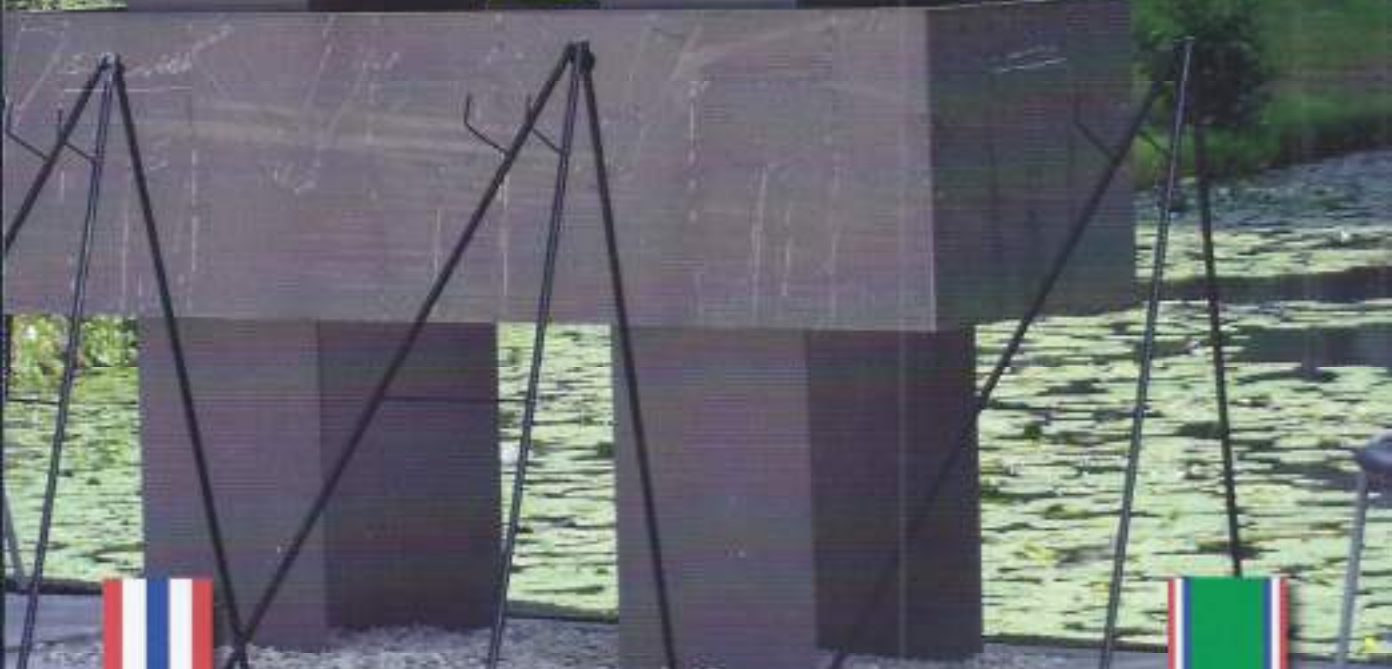

SOBAT

VOMI

vfonds investeert in VREDE

Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten
24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL, Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetsmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen verborgen worden. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Noordzij
P. de Hoogstraat 6
8181 DH Elloo
Tel: 045-4360607
E-mail:
linoordzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris**
K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2003 HH Barendrecht
Tel: 0180-611612
E-mail:
kjaorsee@live.nl

1e Penningmeester
A. Lujendijk
voortjk 475
2993 DC Barendrecht
Tel: 0180-618425
E-mail:
aan.lujendijk@gmx.net
Banknummer
NL49 RABO 0180 4201 45
of
NL92 INGB 0004 2393 98
I.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester
P. Bergman, Smeetsjestof-
straat 11, 6005 SC Woort
Tel: 0405-564641/
06-12203882. E-mail:
pbergman450@online.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie
Budgethouder
Fonds Sociale Zorg**
Th.H.A. Ramp
Nabroosstraat 14
2282 ED Leidenorp
Tel: 071-5416936
E-mail:
Theorusp@gmail.com

Vz. VOMI Bismarckland
A.M. Mol
De Wezenboom 9
8332 JT Steerswijk
Tel: 0521-512005
E-mail:
a.m.mol@ziggo.nl

Brededen
R. Gif, J.N. Blum-
G. de Jong
E.J.F. Smoorenburg
G.C. Meuwse-
L. Noordzij

Leden van Verdienste

T.J.J. Gastra; J. Oldenbeuving; P.R. Witten;
J. v.d. Ham; H.H.M. Hengien
P.W. Rutgershoven; A.W. Scholten; J. Krikke;
G.M. Nethelaas-Deierman; P.J. Nethelaas;
K.J. Orsel; W.A.J.R. Roza; J. Boersma;
Th.H.A. Ramp; A.M. Mol; A. Lujendijk

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideale, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het bijleven en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alomede van hen die tijdens, door of ten gevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameradschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginzelen

De vereniging tracht gestelde daden te verwezenlijken.

los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL, bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigadegeneraal der Jagers bd

Leden J.H. de Kleijn, Luitenant-generaal der Infanterie bd
Prof. dr. R.A.C. Hoksbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nethelaas-Deierman
Amstelpad 37
3181 EA Rozenburg
e-mail: vomicb@gnail.com

Correspondentie

1. Opgeve nieuwe leden, adresswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadreswet onder "VERENIGINGSBUREAU".
2. Zaken VOMI betreffend stichten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de erkenning van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Ramp (zie onder bestuur)

Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongert 94
5345 JW Oss
Mobiel: 06-54074053
Email: efalck@es4.nl

Publicatiebewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)

Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaats Boermond 2018 / Het "Verbindend Monument"

Drake Zalmman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nummer 181 26-10-2018

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

Op 5 juli had ik een gesprek met mevr. Vilan van de Loo. U kent haar misschien van de artikelen die zij sinds kort schrijft voor "Wapenbroeders". Zij gaat nu ook een serie korte interviews met Indië veteranen in ons blad publiceren. Het is de bedoeling dat daarin het dagelijkse militaire leven in Indië beschreven wordt, want dat is tamelijk onbekend bij het nageslacht. De "SOBAT" is niet alleen digitaal op internet te raadplegen maar wordt ook gearchiveerd door de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag en is daardoor een bron die nog steeds geraadpleegd kan worden als VOMI NL te zijner tijd is opgeheven.

Ondanks de uitzonderlijk warme zomervakantie in Nederland, heb ik niet stilgezeten. Op verzoek van Roel Rijks heb ik op 7 en 12 juli postuum onderscheidingen uitgereikt aan nabestaanden van 5 Indië militairen. Roel verzorgt al geruime tijd de aanvragen voor het Mobilisatie-Oorlogskruis, Ereteken voor Orde en Vrede, Nieuw-Guinea Herinneringskruis en het Herinneringsinsigne Binnenlandse Strijdkrachten. Het blijkt dat in het verleden om allerlei redenen niet alle militairen die er recht op hebben, deze onderscheidingen hebben ontvangen. Dat geldt met name ook voor KNIL-militairen. Meent u recht te hebben op een of meer onderscheidingen en heeft u die nooit ontvangen, laat het mij of een van onze bestuursleden weten. Ik geef uw gegevens door aan Roel en dan proberen we samen alsnog de versierselen aan u uit te reiken. Betreft het een overleden familielid, dan vragen wij de onderscheidingen aan en overhandigen die op gepaste wijze aan de nabestaanden.

Op 17 augustus was ik in Wassenaar aanwezig bij de 73e herdenking van het uitroepen

van de Republiek Indonesië door Soekarno en Hatta. Een mooie gelegenheid om kennis te maken met de Indonesische Ambassadeur in Nederland en met de Militaire Attachés.

Op 19 augustus heb ik ervaren dat de herdenking bij het Indië monument bij het Kapel van Genoolj ook waardig en respectvol kan worden georganiseerd en geleid door niet-Indiëgangers. De gevorderde leeftijd van de bestuursleden maakte dat zij vorig jaar voor het laatst in functie waren. De Parochie adopteerde toen gelukkig het monument. De Deken van Venlo ging voor in de herdenkingsdienst en de Burgemeester hield, voorafgaande aan de kranslegging, een pakkende toespraak. Dank aan allen dat op deze wijze de continuïteit is gewaarborgd.

Veranderingen waren er ook op 1 september bij de herdenking bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 (NIM) in Roermond. In het ochtendprogramma stond de vredesmissie in Cambodja in 1992 centraal (UNAMIC en UNTAC). In Theaterhotel 'De Oranjerie' kwamen 4 (oud) militairen aan het woord die de vele toehoorders informeerden over de ins- en outs van beide missies. De persoonlijke ervaringen van een adjudant en een korporaal van het Korps Mariniers in woord en beeld maakten diepe indruk op de aanwezigen. Zij raakten zwaar gewond toen hun Mercedes

jeep op een herbomb reed, maar gelukkig konden zij na een lange herstelperiode hier hun verhaal doen. Een daverend applaus onderstreepte de waardering en het respect van alle aanwezigen. Applaus ontving ook de Secretaris van Stichting NIM, Geert Plattel. Volkomen overdonderd, deelde de Burgemeester van Roermond, mevr. Donders, hem mee dat het Zijne Majesteit had behaagd hem te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Zeer verdiend en daarom namens alle lezers van harte proficiat met deze "schouderklap op niveau".

De herdenking bij het Indië-monument in de middag was dit jaar anders georganiseerd. Door de onthulling van het "Verbindend Monument", direct na de toespraak van de kersverse nieuwe voorzitter Jo Kneepkens, was niet alleen het programma iets anders van opzet. De zitplaatsen waren nu centraal voor het "Verbindend Monument", dus midden tussen de beide bestaande monumenten in Park Hattem. Dat was even wennen en de evaluatie door het Stichtingsbestuur moet uitwijzen of voor verbetering van de herdenking in de komende jaren verdere aanpassingen noodzakelijk of gewenst zijn.

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

“Dekolonisatie, geweld en oorlog in Indonesië, 1945-1950”

deel 3

Synthese

In het eerste artikel in deze reeks heb ik u in algemene zin geïnformeerd over het Brede Onderzoek Indië, zoals ik het kortweg aanduid. In het tweede artikel ben ik dieper ingegaan op de Maatschappelijke Klankbordgroep Nederland (MKBG) waarvan ik als vertegenwoordiger van het Veteranen Platform (VP) en al haar leden, lid ben. In dit derde artikel komt de **Synthese** aan de orde. Ik citeer daarbij uit de versie 1 augustus 2017. Bij mijn weten is deze versie sindsdien niet aangepast. De concept synthese is opgesteld door prof. dr. G.J. Oostindie, Directeur KITLV. U kunt de volledige tekst van de synthese vinden op de website van het NIOD (Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies) onder: uitgelicht -dekolonisatie, geweld en oorlog in Indonesië 1945-1950- achtergronddocumenten-werkprogramma.

De concept synthese dient meerdere doelen. Als coördinerend middel geeft deze richting aan de acht deelonderzoeken en het interviewproject. Wil het eindresultaat consistent zijn, dan moeten de deelstudies passen in de betooglijn van de concept synthese. Het concept somt dan ook een groot aantal

deelonderwerpen op die aan de orde moeten komen in de respectieve deelstudies. Hoe gedetailleerder de concept synthese, hoe minder ruimte de onderzoekers hebben bij hun onderzoeken. Dit concept kan dan ook in hoge mate bepalend zijn voor de eindresultaten van het onderzoek. Het betreft hier echter een versie die gaandeweg het onderzoek nog aangepast kan worden. Bovendien ga ik ervan uit dat met deze opzet van de synthese, hoewel geschreven door één wetenschapper, door alle betrokken onderzoekers is ingestemd. Teleurstellend is dat de versie die ter kennis is gebracht van de leden van de MKBG, reeds was goedgekeurd door de Wetenschappelijke Advies Commissie waardoor invloed uitoefenen op de inhoud een gepasseerd station bleek.

Het concept is de basis voor de betooglijn in de definitieve synthese. De deelonderzoeken moeten idealiter in 2020 zijn voltooid. Op basis van de bouwstenen die deze aanleveren, kan de definitieve opzet en invulling pas daarna, het streven is in 2021, worden verwacht. In 300 tot 400 bladzijden zullen de relevantste onderzoeksresultaten worden samengevat. Zo ontstaat een document dat beschouwd

kan worden als “de Bijbel” voor de huidige en komende generaties voor wat betreft de dekolonisatie geschiedenis van Indië/ Indonesië. Er ligt dus een grote verantwoordelijkheid bij de onderzoekers en overige betrokkenen om die geschiedenis zo feitelijk en objectief mogelijk te beschrijven, zonder enige vooringenomenheid. Daarbij is het van groot belang dat zij zich niet laten beïnvloeden door allerlei belangengroepen (waarvan er enkele nu reeds actief zijn) of bijvoorbeeld politieke gevoeligheden. Als de lezer t.z.t. na het lezen van de synthese meer (detail)informatie wenst, wordt deze verwezen naar de resultaten van de acht afzonderlijke deelonderzoeken, die eveneens elk in boekvorm (ca. 300 bladzijden) zullen verschijnen. Het totale oeuvre zal dan ook naar mijn verwachting zeker 3.000 bladzijden beslaan.

De concept synthese beslaat een groter tijdvak dan de periode 1945-1950. Er wordt al begonnen bij het vooroorlogse Indië, waarin o.a. het opkomende Indonesische nationalisme en de Nederlandse reacties daarop aan de orde komen. De tijdlijn vervolgt met de Japanse bezetting, de Indonesische revolutie,

Dekolonisatie,
geweld en oorlog
Indonesië 1945 - 1950

SOBAT

de onderhandelingen en de oorlogvoering, de soevereiniteitsoverdracht, de naoorlogse nasleep en de interpretaties en debatten tot aan in felte de dag van vandaag toe. In de geplande tijd, capaciteit en beschikbare budgetten voor het onderzoek kan het niet anders dan dat er gebruik gemaakt wordt van de belangrijkste vragen en conclusies uit eerdere historische onderzoeken. Met, gelet op het grote aantal onderzoeken dat reeds gehouden is en de enorme hoeveelheid onderzoeksresultaten die daardoor beschikbaar is, de noodzaak tot selectie. Waarbij het natuurlijk de uitdaging is om zo objectief mogelijk, zonder vooringenomenheid, te selecteren.

De concept synthese omvat een groot aantal onderwerpen die aan de orde moeten komen op basis van zowel bestaand historisch onderzoek als dit lopende brede onderzoek. Daarbij wordt samenwerking gezocht met Indonesische historici, zoals van de

Universiteit van Yogyakarta. Zie voor de resultaten hiervan tot nu toe de website van het NIOD. De bereidheid tot samenwerking blijkt aanwezig, al zal de lezer begrijpen dat er nog een weg te gaan is omdat van beide zijden verschillend over dit bewogen stuk geschiedenis wordt gedacht en geoordeeld.

In volgende artikelen zal ik achtereenvolgend dieper ingaan op de afzonderlijke deelstudies en zo mogelijk op het interviewproject. Ik kan mij voorstellen dat u nieuwsgierig bent of er op basis van de concept synthese een richting te onderkennen is waarin het onderzoek zich beweegt.

Onder "een vergelijkend perspectief" staat het volgende (en dit gaat dus meer uitgewerkt terugkomen in een of meer deelstudies en de synthese): "Dekoloniseren mag dan politiek minder omstreden zijn dan koloniseren, het is zeker niet gemakkelijker. Achteraf is het betrekkelijk gemakkelijk om vast te stellen dat Nederland in 1945-1950 in Indonesië

'aan de verkeerde kant van de geschiedenis' stond, maar het is duidelijk dat het overgrote deel van de Nederlandse bevolking en politiek er in die tijd niet zo over dacht. Aloude argumenten in de sfeer van economie, geopolitiek en missie, aangevuld met opdracht om rust en orde 'terug te brengen' en 'extremisme' te bestrijden. Die argumenten, gekoppeld aan de ervaringen met een vijandelijke guerrilla, bevorderden weer een zekere neiging om de ogen te sluiten voor eigen falen, bestuurlijk, militair, ethisch".

In volgende afleveringen ga ik hierop verder in en zal ik enkele kanttekeningen plaatsen.

Leen Noordzij

Bevrijdingsdefilé Wageningen 2019 en defilé Nederlandse Veteranendag Den Haag 2019

Waarde Sobats,

Het bestuur van VOMI Nederland heeft met betrekking tot de hierboven genoemde defilés te Wageningen en Den Haag het volgende besloten:

Deelname door VOMI leden aan het Bevrijdingsdefilé te Wageningen 2019 kan door mee te rijden op (historische) militaire voertuigen. In Wageningen wordt door de VOMI niet deelgenomen aan het defilé met een (voet-)detachement.

In Den Haag wordt in 2019 wederom met een (voet-) detachement deelgenomen aan het defilé op de Nederlandse Veteranendag (29 juni). *Voorwaarde hierbij is wel dat zich minimaal 20 deelnemers aanmelden die beschikken over een redelijk goede gezondheid en conditie, waarbij men gedurende langere tijd moet kunnen staan en in een goede militaire pas moet kunnen lopen (over een aantal kilometers en over de gehele route).*

Daarnaast bestaat in Den Haag ook de mogelijkheid om in het defilé mee te rijden op (historische) militaire voertuigen.

In de 'SOBAT' van februari 2019 zal een aanwijzing worden gepubliceerd hoe u zich voor beide defilés kunt aanmelden.

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 33)

R.J. de Rijk

Ik vertelde Alex hoe ik de cirkelboog toepas met het navigeren en zei: "Eduard heb ik de vorige keer al uitgelegd hoe ik mijn navigatie bereken. Hij weet er ook al iets van want hij heeft het al eens in handen gehad. Ik ga nu eerst de aantekeningen in het journaal verwerken en kom daarna naar de brug. Oké Ries, ik zie je straks dan wel. Alex liep naar de deur van de commandohut en verdween richting de trap. Nadat ik het tweede bericht van luitenant Masberg had opgeborgen en onze verdere koers globaal had uitgezet, ging ik naar de brug. De gegevens van Masberg had ik genoteerd en borg deze gegevens op. Alex was aan het experimenteren met de cirkelboog op de zijkant van de brug geplaatst met de nul op de vaarrichting. "Ja, heel goed Alex! En nu je neus onder de zogenaamde bakboordzijde van de cirkelboog, in dit geval dus omdat je aan stuurboordzijde

een peiling wilt doen op het vast land van Soembawa. Neem die grote berg maar die je ziet op 90° t.o.v. onze koerslijn. Die berg is de Goenoeng Lantéh met een hoogte van 2000 meter". Hij bukte en duwde zijn neus onder bakboordzijde van de cirkelboog, keek zo vanaf het luciferhoutje naar de Goenoeng Lantéh en toen ik zag dat hij ongeveer de goede richting had, zei ik: "Mooi, nu met je haarspeld schuiven totdat de lucifer, haarspeld en die berg in één lijn staan. Heel goed. Juist!" zei ik ter aanmoediging en hij schoof lachend als een schooljongen de haarspeld naar de juiste positie. "Oké Ries, ik heb het. Mooi Alex, nou gaan wij naar de zeekaart in de hut. Welke koers varen wij nu?" Alex antwoordde: "We varen 50° noordnoordoost. Mooi! Trek nu met potlood een lijn over de kompasroos op de zeekaart van het middelpunt naar 50°. En hoeveel graden had je op je

cirkelboog bij de peiling?" waarop Alex antwoordde 85°. "Oké!" Zei ik weer. "Goed! Leg nu de middelste strip van de cirkelboog zuiver langs de potloodlijn en zet een puntje bij 85°, dan zie je dat 85° van je cirkelboog op de kompasroos 115° oostzuidoost aangeeft. Met je parallelleenaal kun je dus nu vanaf je kompasroos een potloodlijn zetten over de Goenoeng Lantéh op 115°. Het mooiste is als je nu nog een peiling zou kunnen doen vanaf een ander punt, zodat je dus een kruispeiling krijgt, op welke kruising jij je dan op dat moment bevindt". Hij begreep het in een keer en zei: "Prima Ries, ik ga dadelijk wel wat oefenen, want ik vind dit toch wel grappig". Thomas kwam de brug op met drie mokken koffie. "Ja, captain, ik kom ze nu alvast brengen, dan kunt u eerst koffie drinken voordat u dadelijk gaat slapen. "Dank je wel Thomas!" riep ik uit en Eduard en Alex pakten

met graagte hun mokken koffie van het dienblad. Toen hij aan dek stapte, kwam Patti de brug op. "Captain, de motoren zijn in prima conditie. De afsluiters in de kleppenkast van beide motoren waren met contramoeren en borgpennen vastgezet, zodat de olietoevoer via de plunjerverdelingen werd afgeknepen waardoor er dus te weinig dieselbrandstof werd aangevoerd. Van de beide motoren hebben wij nu 2 x 6 afsluiters moeten ontkoppelen om het afknijpen van de brandstoftoevoer uit te sluiten. Ook hebben wij die 12 filters schoongemaakt, die waren behoorlijk vervuld. De compressie is dus daardoor hoger en ook hebben wij 2 nieuwe V-snaren van de pomp vernieuwd. Soejitno heeft goed zijn best gedaan captain en de anderen ook". Patti keek van mij naar Alex en weer terug want hij merkte dat wij er toch niet veel van begrepen. "Ik heb het tot zover goed begrepen, dat we al die tijd met een afgeknepen brandstoftoevoer gevaren hebben en dat het nu verholpen is. Fantastisch Patti! Ik zal machinist Soejitno straks ook bedanken voor zijn

medewerking. Wij vertrouwen geheel op jou motortechnische kennis, maar ook van de anderen natuurlijk. Ik hoop dat wij daarmee de snelheid hebben kunnen opvoeren. Dan is deze gependeerde tijd in ieder geval goed besteed. Jij hebt nu dienst en als alles in de machinekamer klaar is, stuur dan de rest maar aan dek. Onze complimenten! Jullie hebben belangrijk werk geleverd!" En ik stak mijn duim even op. Het was dan ook een pak van mijn hart. "Als we op Ambon zijn dan wil ik de werf daar een flinke servicebeurt aan de motoren laten uitvoeren". Waarop Patti weer antwoordde: "U zult het straks heus nog wel merken, captain. De motoren draaien nu ook weer veel beter op een hoger toerental", en verdween weer naar de machinekamer. Wij stonden op de brug nog even onze slootjes koffie weg te werken en na te praten over de enerverende dag. We waren blij dat alles zo voorspoedig verlopen was. Belandjar, de Catalina van luitenant Masberg en de revisiewerkzaamheden aan de motoren. "Ja Ries, ga jij nu maar slapen, anders dan kom straks slaap tekort" zei Alex. "Oké, roep me op tijd, wil je?" zei ik en ging de brug af. Ik

had het inderdaad even gehad en liep naar Dientje die met de anderen bezig was om groenten en taugé schoon te wassen in een teil op het HDC-dek.

In de kombuis was het een drukte van belang en ik weet niet meer wie of er harder kakelden, de kippen of de vrouwen.

Thomas was bezig om vijf kippen te slachten, die daarna van hun verenkleed werden ontdaan om vervolgens met zeewater gespoeld te worden voordat ze verder schoongemaakt werden. Thomas had al twee kippen ontleed en het verse vlees op schalen uitgesteld. Het gangboord bij de kombuis was bezaaid met veren en er lag ook een plasje bloed.

Ik stond er even naar te kijken, wilde wat zeggen maar voelde mij slaperig worden nu alles tot tevredenheid was afgewerkt. Ik kuste Dien en groette de anderen en ging naar mijn tampatje in de machinekamer. Patti was nu weer alleen aanwezig en ik vroeg hem nog even: "Hebben we al volle kracht, Patti?" "Jawel, captain. Alles oké. De drukmeters geven goede waardes aan en de motoren lopen lekker soepel.

Dit zal een stuk schelen in het vermogen, maar u gaat nu slapen. Ja ?" Ik stak mijn hand op, dat ik het volgens mij wel begreep, maar moet nu eerst bijslapen. Ik ging languit en viel kort daarop in slaap. Wat een dag !

Ik werd gewekt door Patti en hoorde hem zeggen: "Captain! Half acht ! Kip eten !" Uit een droom die mij niet bijbleef, keek ik plotseling naar de leiding over de scheepswand die in de schemer van de werkverlichting nog zichtbaar was. "Half acht ? Kip eten ?" dacht ik. Ik moest aan het lamplicht

wennen van de werkverlichting die nu volop in mijn gezicht scheen, voorbij de werkkast naast ons tampatje. Ik kwam overeind en moest mij eerst even uittrekken. "Oké Willem, ik kom al. Hoe is het weer ? Prachtige avond captain en 'n heldere hemel. Regen krijgen we niet. Siahaya zegt dat volgens zijn berekening de KOALA'S sneller vaart dan voorheen. Dat klinkt veelbelovend. Ik zal het je morgen zeggen, als ik op Soembawa de eerste peilingen heb verricht", waarop ik mij weer uitrekte. "Oké, captain. Er is kip ! Eet u smakelijk alvast !" Ik stak mijn hand op,

"Dank je wel, Patti !" en ging aan dek waar de kinderen mij verrasten door te zeggen dat ze ajam semoor hadden gegeten. De kinderen aten intussen van een banaan en zaten met de beentjes gestrekt in een kringetje op het HDC dek. Op het achterdek zag ik de MBP-agenten bij elkaar staan een sigaretje roken en ook de Javaans-Madoerese bemanning deed dat, maar zij zaten in een kring te roken en te kaarten. Alles leek ontspannen en ik ging eerst naar mijn vrouw, die het redelijk goed maakte. Ze had heerlijk gegeten en ik liep naar het achterdek om mij wat op te frissen. Op zulke momenten was ik toch altijd op mijn quivive, maar de zeven passagiers hadden geen aandacht voor mij en gingen door met hun discussie en kaartspelletje. Toen dat gebeurd was liep ik naar de kombuis, waar mevrouw Leihitoe mijn bord vol scheppte met warme rijst, gado-gado van verse groenten met pindasaus, telur asin, sambal-trassi cornedbeef en mevrouw Matulesy een grote gebraden kippenpoot boven op mijn volle bord legde.

Seniorenverhuizing
Volledig verzorgd!

Woningontruiming
Huur- en koopwoning

Schilderen kluswerk
Schilderen en behangen

Spoedoplevering
Binnen 7 dagen leeg

www.seniorenhulp.com

SOBAT

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen.
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Manieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552.830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 T5 Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willemsen
Eindhovenesdijk 33, 5688 GN Girschoot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Mulwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Han Mennink
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Aart Werkman
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harsikamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht

Tel.: 0180-621298

Info@hetrozenpakhuijs.nl

Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden

Maandag t/m zaterdag

08:00-18:00 uur

Vrijdag 08:00-20:00 uur

31e Herdenking bij het Nationaal Indië-monument te Roermond

Op zaterdag 1 september 2018 verzamelden zich duizenden Nederlands-Indiëveteranen, Nieuw-Guineaveteranen, andere veteranen, genodigden, nabestaanden en geïnteresseerden bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 om de ruim 6200 Nederlandse militairen te herdenken die in de jaren 1945-1962 het leven lieten tijdens militaire acties in het toenmalig Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea. Tevens werden bij het Monument voor Vredesoperaties de omgekomen militairen tijdens vredesmissies, uitgevoerd na de Tweede Wereldoorlog, herdacht.

Aan het begin van de herdenkingsplechtigheid werd het "Verbindend Monument" onthuld. Dit nieuwe monument slaat de brug en legt verbinding tussen het Nationaal Indië-monument en het Monument voor Vredesoperaties. Het monument is een initiatief van en ontworpen door Indiëveteraan Gerard van der Lee. Gerard van der Lee onthulde te samen met 7 veteranen van verschillende missies het nieuwe monument. Het monument staat afgebeeld op de 'Voorplaat' van deze "SOBAT".

Meer over dit monument heeft u eerder kunnen lezen in "SOBAT" nummer 177, april 2018, pagina 8 en 9.

De muzikale omliggende bij deze bijzondere 31e herdenkingsplechtigheid werd verzorgd door de Marinierskapel en het Roermondse koor Les Amis du Bon Coeur, waarbij de erwachten werden gevormd door het Korps Mariniers, de Koninklijke Marechaussee en het Regiment van Heutsz uit Schaarsbergen. De herdenkingstoespraak namens de regering

werd gehouden door de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de heer R. Knops.

Tijdens de minuut stilte voerde een formatie van vier F-16 straaljagers van de Koninklijke Luchtmacht een flypast uit in de zogenoemde 'missing man formation'.

Vertegenwoordigers van veteranenorganisaties en van (toenmalige) krijgsmachtonderdelen legden ongeveer 80 kransen.

Tijdens de kranslegging werd door de voorzitter van VOMI-Nederland (generaal-majoor der Fuseliers bd L. Noordzij), door de algemeen secretaris van het Bondsbestuur van de Bond van Wapenbroeders (de heer A.H.M. Monserrate Carvache Sijm), door de heer N. Baan namens het bestuur van de Vereniging van Nederlands Nieuw-Guinea Militairen 1945-1962 en door de voorzitter van de Unie van Nederlandse Veteranen (de heer M. van den Broecke) gezamenlijk een krans gelegd.

Voorafgaand aan de herdenking werd in de ochtend in TheaterHotel 'De Oranjerie', gelegen in het centrum van Roermond, een speciale themabijeenkomst gehouden waarbij de Nederlandse inzet in Cambodja (UNAMIC/UNTAC) centraal stond. Deze missie werd 25 jaar geleden beëindigd, twee Nederlandse militairen zijn daarbij omgekomen. Er waren een viertal sprekers, waarbij brigade-generaal J. Mac Mootry (commandant van het Korps Mariniers) als hoofdspreker optrad.

SOBAT

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 4

Specialisatie

In de maanden volgende op onze bevordering tot korporaal werd onze opleiding verder voortgezet, waarbij rekening werd gehouden met onze toekomstige bestemmingen. Dat betekende dat we een aantal lessen niet meer gezamenlijk volgden maar in verschillende kleine groepjes. Omdat ik de enige was die bestemd was om in de 'verpleging' te gaan werken, kreeg ik vaak privé-les waarvoor een kapitein uit Rotterdam -waar de Kwartiermeester-generaal (KMG) toen was gevestigd- soms meermalen per week naar Haarlem kwam om mij over bevoorrading en andere verplegingstechnische zaken te onderwijzen. Gelukkig bleef ik als toekomstig AAT'er wel met de anderen de auto- en motorrijlessen volgen. Ik werd destijds nogal eens aangeduid als een toekomstig verplegingsofficier. Die benaming bleek overigens later voor wat mij betreft onjuist. Die naam behoort bij de officier die in een legeronderdeel verantwoordelijk is voor de menage. Mij was een ander lot beschoren, maar daarover later.

Einde van onze opleiding

We waren nog maar enkele maanden korporaal toen we als gevolg van onze bevordering per 18 oktober 1948 tot sergeant titulair de sergeantstrepen mochten opnaaien. Vanaf dat moment was de opleiding vooral gericht op het binnen niet al te lange tijd te verwachten vaandrigsexamen. Dat was deels schriftelijk, maar we moesten ook om beurten met ons eigen peloton een exercitiedemonstratie geven op het voorplein van de 'Ripperda'. Daarbij werden we -en vooral degene die het commando voerde- gadesgeslagen door enkele hoge officieren uit Rotterdam. Een opwindende ervaring waarbij je elkaar behulpzaam was door de soms moeilijk verstaanbare bevelen (door de vaak grote afstand en het geraas van het verkeer) snel te herhalen voordat het uitvoeringsbevel werd gegeven. Met het vaandrigsexamen was onze opleiding in Haarlem ten einde. We bleken zonder uitzondering allen geslaagd te zijn, maar bleven voorlopig nog sergeant. We zouden nog wel horen wanneer we de vaandrigstip op onze

kraag (daar zaten destijds de rangonderscheidingstekens) mochten aanbrengen. Het moment naderde dat we overgeplaatst zouden worden, om ingedeeld te worden bij het onderdeel waarmee we naar Indië zouden vertrekken.

Als sergeant naar het Indië-onderdeel 42 AAT in Grave

Het SRO-peloton met instructeurs voor de ingang van het hoofdgebouw van de Ripperdakazerne

Naar het oorlogsonderdeel

Ons SRO-peloton viel plotseling uiteen. Ieder moest zijn bestemming volgen, al naar gelang zijn nu genoten opleiding. Vier van ons -waaronder ik- hadden dezelfde bestemming. We moesten naar Grave, waar in de Generaal De Bonskazerne de 42e Brigade Transportcompagnie werd geformeerd die op 1 januari 1949 was opgericht als onderdeel van de 42e Zelfstandige Infanterie Brigade, in Indië de G-Brigade. Na

kennismaking met onze commandant kapitein K. de Boer en zijn staf hoorden we wat onze plaats in de compagnie zou zijn. Eén van ons -Theo Hoogslag- werd commandant stafpeloton, Rob Colijn en Bob Lintema werden ieder commandant van het A- en het B- transportpeloton en mij was de (kapiteins)functie van (opvolgend) commandant van het verzorgingspeloton toebedeeld dat organelk over twee kapiteins beschikte. De soldaten waren dienstplichtigen van de lichte 1948-II die een half jaar na ons onder de wapenen waren gekomen. De onderofficieren waren merendeels afkomstig van de kaderpelotons die tegelijkertijd met ons in de 'Ripperda' de onderofficiersopleiding hadden gevolgd. Zij waren net als wij in maart opgekomen. Kort voor ons vertrek werd Bob Lintema in verband met ziekte vervangen door adjudant J. Krediet die daarvoor een functie bekleedde in de Ripperdakazerne. Toen de compagnie nagenoeg compleet was en ieder wist wat zijn plaats en functie was, werd van het geheel een indrukwekkende groepsfoto gemaakt waarvan later iedereen een afdruk kreeg.

Onze 42e Brigade Transportcompagnie werd zoals gebruikelijk bij AAT compagnieën na aankomst in Indië aangeduid met 42 AAT. Daarnaast kreeg de compagnie het tactische herkenningnummer 31. *Alle AAT compagnieën voerden als teken het rood-groene, diagonaal gedeelde vierkante vlak. Daarin was het tactische*

Het tactische herkenningnummer 31

herkenningnummer in wit aangebracht. Dat nummer was dus niet hetzelfde als het nummer van de compagnie dat aangaf tot welke grotere eenheid de compagnie behoorde. Dat was voor 42 AAT de 42e Zelfstandige Infanterie Brigade die in Indië werd aangeduid als G-Brigade. Het tactische herkenningnummer was ondermeer te zien op voor- en achterzijde van alle tot de compagnie behorende voertuigen.

Behalve het al genoemde stafpeloton, de twee transportpelotons en het verzorgingspeloton omvatte de compagnie nog een peloton reserve chauffeurs en een werkplaatspeloton dat onder commando stond van kapitein J. Kluit (die al eerder

in Indië was geweest met een compagnie Oorlogsvrijwilligers). De staf bestond verder uit kapitein G. Bordewijk (die 1e transportofficier was maar in Indië een functie kreeg bij een onderdeel op West-Java), kapitein M.J.J. Schellinga (die eerst 1e commandant verzorgingspeloton was, maar na het vertrek van kapitein Bordewijk opvolgend compagniescommandant en 1e transportofficier werd en zich daardoor met andere compagnies-aangelegenheden bezighield) en kapitein W. Horstink die afkomstig was van de artillerie en bij 42 AAT ingedeeld werd als 2e transportofficier en tevens officier Sociale Dienst was. Alles bij elkaar driehonderdentwaalf man.

Henk van den Berg

Groepsfoto van de nog maar net geformeerde 42e Brigade Transportcompagnie

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 19

Een droevig bericht

Op weg naar mijn kamer krijg ik van korporaal Smit te horen dat ik met spoed moet bellen naar een majoor, wiens naam hem helaas is ontschoten. Of hij wist waar het over ging? Nee dat niet, alleen dat het dringend was. Na enkele pogingen krijg ik de majoor eindelijk te pakken. Als ik mijn naam bekend maak, valt hij gelijk met de deur in huis. "Zegt de naam Troost u iets? Luitenant Troost. Ja, hoezo? Dat zal ik u zeggen. Wij hebben namelijk in een zakagenda van hem uw naam en adres gevonden en vragen ons nu af in welke relatie u tot hem staat. Bent u soms familie van hem? Nee, ik ben geen familie maar een dienstvriend. Samen hebben we de kaderopleiding gevolgd in Harderwijk en zijn toen bevriend geraakt. Verleden week heb ik hem trouwens nog ontmoet en een afspraak gemaakt voor aanstaande zondag".

Terwijl ik me afvraag wat er nu eigenlijk aan de hand is, hoor ik aan de andere kant van de lijn zeggen. "Helaas zal de afspraak voor zondag niet door kunnen gaan, aangezien uw vriend Troost gisteravond in kampong Tjigelan door een bende van naar schatting vijftig man om het leven is gebracht. Morgen zal hij met militaire eer worden begraven op de Erebegraafplaats Menteng Pulo. Ik hoop dat u bij de plechtigheid aanwezig kunt zijn". Als ik de hoorn neerleg, krijg ik gevoelens van wraak. Het is maar goed dat ik vanavond niet op patrouille moet, anders zou ik in staat zijn iedere bruine die ik tegenkom, neer te knallen.

Om tien uur vertrekt de lijkstoet vanuit het militair hospitaal

naar de militaire begraafplaats Menteng Pulo. De stoet wordt begeleid door een vuurpeloton en vier pelotons ongewapende militairen. Gelukkig heb ik toestemming gekregen de begrafenis van mijn vriend Troost bij te wonen. Er is veel belangstelling zowel van militaire- als van burgerzijde. Uit de toespraak van zijn commandant wordt het me pas goed duidelijk, wat er op die bewuste avond van zijn overlijden is gebeurd.

Er was een bericht binnengekomen dat het beruchte bendehoofd Abdoel, waarop al zo lang jacht werd gemaakt, een wajangvoorstelling in kampong Tjigelan zou bijwonen. Troost had de opdracht gekregen er met een patrouille heen te gaan en het bendehoofd gevangen te nemen of te elimineren. Dicht in de buurt van de voorstelling ontving de patrouille plotseling

van verschillende kanten hevig vuur. In grote verwarring, die bij de schietpartij ontstond, werd Troost door de vluchtende toeschouwers meegevoerd. De andere patrouilleleden wisten ternauwernood uit het gedrang te ontsnappen en zich tot het aanbreken van de dag in het terrein schuil te houden. Een later uitgezonden patrouille vond Troost in de omgeving van Tjigelan terug met twee schotwonden in het hoofd en heerlijk verminkt!

Van het bendehoofd en zijn mannen was geen spoor meer te vinden. Met het eresaluut van het vuurpeloton en het neerlaten van de kist komt er een einde aan een vriendschap, die tot mijn verdriet te kort heeft geduurd maar lang in herinnering zal blijven. Luitenant Troost, rust in Vrede

Henk van Vliet

Weer terug en dan ?

Na zoveel jaren is Jetze Koster (89 jaar) weer terug in Indië en Nieuw-Guinea.

Schrikbeelden die opduiken in zijn slaap (nu warm en veilig in zijn slaapkamer in Meppel): *krulpend op zijn bulk door de donkere en natte jungle, zijn wapen gereed en in de aanslag of soms ook ziek en kreunend op zijn brits geteisterd door malaria en dysenterie.*

Zijn uitzending naar voormalig Nederlands-Indië heeft bij het ouder worden een steeds grotere invloed op hem en heeft zijn leven veranderd. Hij verloor er zijn grote liefde Wiep door, hoe graag zou hij haar nu nog eens vasthouden. Helaas ! Eind 1949 vertrok hij naar Nederlands-Indië met ss 'Volendam' en kwam op 26 oktober aan in Padang. Begin 1950 vertrok hij voor 8 maanden naar Nieuw-Guinea met Hr. Ms. 'Pelikaan', waarna hij ziek terugkeerde naar Java met malaria en dysenterie en aankwam in Soerabaja. In december 1950 volgde zijn

repatriëring naar Nederland.

Na de terugkeer uit Indië was er niets meer hetzelfde. Maar vooral in zijn hoofd was alles anders geworden. In die tijd was er helemaal geen begeleiding of nazorg voor de teruggekeerde militairen en erover praten deed je al helemaal niet. Je kropte het allemaal op en probeerde het een plekje te geven. Hij was destijds nog erg jong en eigenlijk helemaal niet gereed voor een uitzending zoals deze. Door deze uitzending is zijn leven (zijn jeugd en zijn liefde) voorgoed veranderd, achteraf gezien voor niets. Bij terugkomst werd hij met gemengde gevoelens ontvangen, erkenning of waardering kreeg hij nergens. Hij wacht er eigenlijk nog steeds op, het kan nog maar de tijd dringt voor deze generatie. Acht jaar geleden is zijn vrouw Annie overleden en sindsdien is Jetze alleen en eenzaam. Zijn omgeving wordt steeds kleiner en de kinderen wonen ver weg. In zijn slaap komen Indië en Nieuw-Guinea steeds

vaker terug. Hij is dan weer op patrouille als korporaal met zijn maten tussen de rijstvelden of hij ziet zich weer aan boord van ss 'Volendam'.

Alsof het leven zich nog een keer wil afspelen, de grote finale van alle gebeurtenissen.

Ook zijn geliefde Wiep (die mooie Friezin die hij door Indië kwijtraakte) danst weer voor zijn ogen. Sinds het overlijden van zijn vrouw Annie lijkt het wel of het steeds erger wordt.

Als veteraan zag hij vreselijke dingen op Sumatra en Nieuw-Guinea.

Alles komt weer terug, de patrouilles, de hitte, de soms erbarmelijke omstandigheden waaronder ze verbleven en hun werk moesten doen.

Alles speelt zich af in een film in het laatste hoofdstuk van zijn leven. Het verleden breekt soms door en een voorval op Sumatra blijft hem achtervolgen.

"Ik was wachtcommandant en op een bepaald moment miste ik een van mijn mensen. Kort hiervoor is door de strijders een van onze maten vermoord in Padang, echt oppassen was het hier. Na lang zoeken vond ik hem in een klein tentje, op van de helmwee was hij hier weggekropen. In het donker deed ik de tent open en stak mijn wapen naar binnen. Meteen kreeg ik de loop van een geweer in mijn bulk gedrukt. Het was mijn maat die totaal in de war was. Hij dacht dat ik de vijand was en dat dacht ik eerst ook toen hij de geweerloop in mijn bulk drukte. Ik had hem bijna doodgeschoten en hij mij ook".

Het grootste drama vindt echter plaats thuis in zijn vaderland. Jetze Koster heeft verkering met Wiep een mooi meisje uit het Friese Engwierum, de liefde van zijn leven. Jetze woonde in Noord-Holland maar was in Friesland geboren. Tijdens zijn opleiding tot boekhouder in 1948 treft hij Wiep in

Jetze Koster

Leeuwarden. Liefde op het eerste gezicht, zoals ze zeggen. Wiep verhuist voor hem naar Noord-Holland. Echter de dienstplicht haalt het stel uit elkaar en Jetze moet zich gereedmaken voor zijn uitzending naar Nederlands-

Indië, er is geen ontkomen aan. Ze schrijven elkaar lange brieven en de liefdevolle woorden van Wiep slepen Jetze door zijn moeilijke tijd in Indië en Nieuw-Guinea.

Na terugkeer in Nederland gaat Jetze (na een diensttijd van

bijna 3 jaar) in 1951 met groot verlot. Het leven weer oppakken in Nederland gaat niet, zijn oude baas neemt hem terug in dienst maar hij loopt jaren achter in opleidingen. Daardoor wordt het ook steeds moeilijker. Vanaf dat moment beginnen

de herbelevingen te komen, hij piekert vooral veel over het incident op Sumatra. Zijn meisje Wiep kreeg een heel andere vrijer terug uit Indië, hij kan het niet aan om haar op te zadelen met die ellende en maakt daarom de relatie uit.

Tot groot verdriet en woede van zijn ouders en Wiep. Al haar liefdesbrieven verscheurt hij en zijn vader staat erbij te huilen. 'Tropenkolder', zegt hij. Wiep is wanhopig en Jetze ook, hij is compleet de kluts kwijt. In de jaren die volgen is zijn leven een achtbaan van emoties. Hij mist Wiep elke dag en doet maar wat. Het is te laat, de breuk is ook niet meer te lijmen.

Jaren later (hij is inmiddels 28 jaar) treft hij zijn latere echtgenote Annie. Wat na Wiep onmogelijk leek, gebeurt toch, ze worden verliefd op elkaar en trouwen. Ze zijn meer dan een

halve eeuw samen. In 2010 overlijdt Annie. "We hadden een goed huwelijk zegt Jetze en Annie wist alles van Wiep".

Jetze Koster vindt dat zijn tijd in Indië en Nieuw-Guinea hem een belangrijk deel van zijn leven heeft gekost. Tot op de dag van vandaag ondervindt hij daarvan de gevolgen door herbelevingen en nachtmerries. De uitzending begon in 1949, maar is nooit beëindigd.

"Een waardering in de vorm van een schadeloosstelling heb ik altijd gemist", zegt Jetze. De oude veteraan voelt zich aan zijn lot overgelaten, ook door de gemeente Meppel waar hij nu woont. Zijn aanvraag voor een traplift werd afgewezen, hij moest maar gelijkvloers gaan wonen. De plaatselijke WMO-raad adviseerde hem om een computer aan te schaffen om

zijn zaken digitaal te regelen maar omdat hij inmiddels ook aan Parkinson lijdt, kan hij de toetsen niet meer goed bedienen. Er is niemand om hem te helpen en dat steekt. "Soms kijk ik naar boven en vraag God of hij het goed met mij voorheeft" !

Toch heeft hij ook vertrouwen. Sinds ruim 5 jaar is hij in behandeling bij De Basis in Doorn.

Zij helpen mensen met de verwerking van trauma's. Twee keer 4 dagen per jaar is Jetze op De Basis met zijn problemen. Ook gaat hij regelmatig naar de GZZ Drenthe in Beilen om te praten over de gebeurtenissen uit het verleden. Jetze is inmiddels bijna 90 jaar en getekend door zijn ervaringen in zijn jeugd.

Het Commando Luchtvaarttroepen

Als Indiëveteraan van het Commando Luchtvaarttroepen (LVT) ben je altijd benieuwd wat er over de periode dat je hebt gediend, wordt verteld en bekend is gemaakt.

Het Commando Luchtvaarttroepen was onderdeel van de Luchtstrijdkrachten (LSK) van november 1946 tot mei 1950.

Meer informatie over de LVT (bijv. de historie, de reis van Breda naar Indië in 1947 etc. etc.) vindt u op mijn website www.veteranenlsk.nl

Jo Roos (e-mail: roos7034@planet.nl)

13e Reünie voor de vrienden van Fak-Fak (KI-NNG)

Datum: Zaterdag 10 november 2018

Locatie: Kumpulan Bronbeek, Arnhem

Uiterste datum voor inschrijving is 1 november 2018

Inschrijven en info: J. Malipaard, telefoon: 06-40744695

E-mail: malipaardtua@gmail.com of

mevr. De Ruyter, St. Janstraat 61, 4714 EB Sprundel

Telefoon: 0165-384751

E-mail: loes.de.ruyter1@gmail.com

“Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed” (deel 8)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t/m 1950)*

door Jan van der Vegt

De talloze ritten die ik van Salatiga naar Semarang vice-versa maakte, voerden me door een prachtig landschap. Eerst kwam je door het

de buurt van Tuntang, vooral vlakbij dat meer, was overweldigend zoals op de foto is te zien. Op de voorgrond de lichtgroene

wolken, afstekend tegen de helderblauwe lucht. Op een keer nam ik iemand van de legervoortlichtingsdienst mee, die eerder op Celebes

plaatsje Tuntang, gelegen aan het stuwmeer 'Rowo Pening'. Daar was een uitmonding van de leiding die naar de waterkrachtcentrale Jelok ging. Deze centrale voorzag heel Midden Java van elektriciteit. Het uitzicht naar links in

sawahs met erachter het blauwe water. Verderop de donkergroene kampongs tegen de achtergrond van de vulkaan de Merbabu, waarvan de hellingen een paarsachtige kleur hadden, terwijl de top soms omringd was door witte

was geweest. Dat eiland staat bekend om het mooiste natuurschoon van de hele archipel. Hij vond het daar op Midden Java zeker zo mooi en vroeg me toen even te stoppen om van het uitzicht te genieten. Verder op weg naar Semarang

passeerde je Giri-Sonta, waar een klooster was. Regelmatig gingen daar RK makkers in retraite. Vervolgens passeerde je de grotere plaats Ungaran. Vlak voor Semarang ging het behoorlijk steil naar beneden met een paar flinke bochten. Die helling heette de 'Gombel' en halverwege was daar een uitkijkpunt met een koepeltje. Met de vrachtwagen moest je behoorlijk ver terugschakelen, anders moest je teveel bijremmen en dat zou gevaarlijk zijn. Hoe de Chinezen dat durfden is me tot op de dag van vandaag een raadsel, want als je achter één van hun (nieuwe) vrachtwagens reed, zag je continu de remlichten branden en het kan haast niet anders dan dat ze heel vaak nieuwe remvoeringen nodig hadden. Als je eenmaal de stad Semarang binnenreed, passeerde je op één van de toegangswegen een passaar, waar veel kruidnagelen op matten lagen te drogen en de geur

vergeet je niet gemakkelijk ! Die geur zat ook aan de lokale sigaretten, merk 'Kretek', die voornamelijk in Kudus vervaardigd werden. Hierboven ziet u een foto van de weg naar Kopeng. Ik herinner me een tocht, waarbij ik een aantal makkers daar naar toe moest brengen met de Dodge drietonner. Nu was er onderweg een bruggetje en omdat het te smal was voor onze wagens, waren de brugleuningen er destijds afgehaald. Die brug lag in een dal en de weg er naar toe liep schuin naar beneden. Om op en over die brug te komen, moest je een scherpe bocht maken. Fal erna was er weer zo'n scherpe bocht en ging de weg uit dat dal schuin omhoog. Met die drietonner kon dat maar net, omdat er achter dubbele wielen op zaten, maar ik wist dat het te doen was. Plotsklaps klonk er een luid protest uit de laadbak, want één van de jongens had buitenboord gekeken, zag toen

één wiel naast de brug hangen en vond dat ik onverantwoord reed. Daarom ben ik maar even gestopt en heb ik met hem de situatie bekeken. Toen moest hij wel constateren, dat aan de andere kant óók het buitenste wiel er overheen hing en daarna keek hij me met een andere blik in zijn ogen aan.

De situatie van een brug in een dal met tamelijk steile toe- en afritten deed zich vaak voor en praktisch altijd lag de brug dan in een scherpe draai in de diepte. De reden van deze bouwwijze was, dat de bruggen veel korter gemaakt konden worden als ze niet zo hoog boven de kall behoeften te worden gelegd. De meeste bruggetjes waren gelukkig redelijk breed zodat je wel tussen de gemetselde stenen brugleuningen kon doorkomen, al was het soms wat krap. Op de weg naar Sumowono waren er nogal wat van die bruggen. Later kregen we routine in het passeren ervan.

Met een flinke vaart ging het naar beneden en passeerden we de brug dan in een hoog tempo, om aan de andere kant in de klim omhoog niet zo ver terug te hoeven schakelen.

Onderweg kwamen we soms wat apart aandoende vervoermiddelen tegen. Zo zien we op de foto hierboven een ossenwagen en rechts ook een glimp van een betjak, zo'n fietstaxi voor 2 personen. Ze houden op deze foto overigens nog keurig links, het verkeer is tegenwoordig in Indonesië wel wat anders (drukker en chaotischer) geworden.

Op zaterdag 31 juli moest ik met een paar jonge officieren naar Semarang. Toen ze bij een chic Chinees restaurant gingen eten, nodigden ze me mee aan tafel en hielden me vrij. Bij die gelegenheid kreeg ik allerlei bijzondere dingen voorgeschoteld, waaronder ook kikkerbilletjes.

De zondag daarop moest ik met de aalmoezenier naar de buitenpost Kopeng en had daardoor geen tijd om zelf naar de kerk te gaan, maar de rit daar naar toe vergoedde veel door het natuurschoon. Een week later heb ik een paar dagen met griep het bed moeten houden, maar bij bloedonderzoek bleek, dat het gelukkig geen malaria was. Juist in die dagen kwamen er nieuwe huisouders in het Prot. Militair Tehuis, n.i. de heer en mevrouw Ribbens. Zij hadden een drukkerij gehad in Jogja en de Jappentijd meegemaakt. Nu wilden ze graag in de buurt zijn om te trachten nog iets van hun bezittingen terug te vinden als we nog eens in Jogja zouden komen. Hun drukkerij was één van de grotere drukkerijen op Java en zij drukten er o.a. ook de bijbel in de landstaal. Ze hadden zich opgegeven als huisouders en waren ook echt als een vader en moeder voor

ons, jonge jongens nog. Vooral Jopie Odijk en ik hadden veel contact met hen en dat kwam misschien ook wel omdat er gelijk met hen een harmonium was gekomen in dat tehuis. Jo speelde graag en veel uit z'n hoofd en ik had ook nog heel wat muziek bij me, gelukkig. Ook trof ik er vaak luitenant Ten Kate, betaalmeeester van de Tijgerbrigade, die eveneens orgel speelde en meestal in de kerk als organist dienst deed.

Mijn beste vriend Theo Huijberts

Onderstaand het verhaal van Harrie van Haaren (92 jaar) over zijn in Nederlands-Indië verongelukke kameraad en beste vriend Theo Huijberts. Dit verhaal is opgetekend door Hans van Haaren (een neef en oomzegger van Harrie van Haaren).

Theo Huijberts werd geboren op 20 augustus 1926 in Boxtel in de provincie Noord-Brabant. Hij groeide op in een gezin met 5 kinderen. Theo was de enige jongen.

Op 6 november 1946 moest hij opkomen in Utrecht om zijn dienstplicht te vervullen. Ik was even oud en moest op dezelfde dag ook daar naar toe, ik kende Theo toen nog niet. Na een aantal weken kwamen we met elkaar in contact en al snel was er een klik tussen ons. We bleken in Noord-Brabant slechts enkele kilometers van elkaar te wonen, Theo kwam uit Boxtel en ik uit Liempde.

In juni 1947 moesten we samen met vele anderen naar

Nederlands-Indië. Met het troepentransportschip 'Kota Inten' was het vijf weken varen. Aangekomen, werden we gelegerd in Semarang op Midden-Java. Daar lagen we in het Paleis van Justitie en toevallig ook op dezelfde kamer. Generaal Spoor was daar destijds onze hoogste baas. In Semarang ontstond er een hechte vriendschap tussen ons. Theo was een rustige en kalme jongen, ietwat verlegen. Hij was zeker geen opschepper, een heel gewone onopvallende jongen dus. Bovendien iemand die geen alcohol dronk, net zoals ik zelf.

Eigenlijk hadden Theo en ik veel overeenkomsten, waardoor het zo goed tussen ons klikte. Hij had al wel verkering met een meisje in Nederland, bij mij was dat nog niet het geval.

We waren allebei chauffeur op een 3-tonner, hij reed met een weapon carrier en ik reed met een radiowagen. In onze vrije tijd deden we veel samen, bijjarten was dan onze geliefde

bezigheid en dat deden we in het Militair Tehuis in Semarang. Bovendien gingen we als goed katholieken -als het even kon- altijd samen naar de kerkdiensten.

Als chauffeur moest ik -soms over grote afstanden en zeer regelmatig in de nacht- geheime post vervoeren. Vaak alleen en soms met enkele bewakers. Dat waren ritten waarbij ik grote angsten beleefde, waar ik nu nog dagelijks last van heb. Theo werkte als chauffeur alleen binnen de stad Semarang. Hij kwam nooit buiten de stad tot die ene keer in de ochtend van 18 april 1949. Als rijder reed hij mee op een rit buiten de stad, deze eerste keer werd hem ook meteen fataal. De 3-tonner waarin hij zat, reed in een ravijn. Theo kwam onder het voertuig terecht en was op slag dood.

Ik weet me nog goed te herinneren dat de luitenant het slechte nieuws kwam brengen. Voor mij was en is dit nog

steeds een zeer emotioneel moment in mijn leven. Mijn beste vriend en kameraad was dood, mijn wereld stortte helemaal in.

In de middag ben ik naar het lijkenuis (zoals dat toen heette) gegaan, tegenwoordig zeggen we mortuarium.

Daar zag ik mijn vriend Theo liggen met zeer zware verwondingen aan het hoofd. Een verschrikkelijke aanblik welke ik nooit zal vergeten.

Het is als een foto die nooit weggaat, een herinnering waarmee ik tot nu toe nog elke dag worstel.

Een dag later was al de begrafenis. In het bijzijn van veel kameraden is Theo in Semarang begraven. Op het Ereveld Candi ligt hij nu met meer dan 1000 anderen. Later bleek dat Theo de enige van ons (verbindingsdienst)onderdeel was, die daar om het leven is gekomen.

Precies een jaar na de dood van Theo kwam ik weer thuis in Nederland. Al op de tweede dag kreeg ik bezoek van de vier zussen van Theo. Aan hen heb ik het hele verhaal tot in detail verteld.

Ik ben er nog en redelijk gezond. Mijn vriend Theo is, na bijna 70 jaar, nog elke dag in mijn gedachten en dat zal nooit meer veranderen.

Oproep

Mijn opa -Arend Booij (1926-1981)- overleed voordat ik in 1983 werd geboren. Ik heb hem dan ook nooit gekend. Om hem toch te leren kennen, praat ik op het moment veel met familie. Maar er blijft een periode in zijn leven waar niemand wat van weet, maar die onmiskenbaar van grote invloed op mijn opa is geweest: zijn diensttijd in Ned. Indië. Heeft u mijn opa gekend? Kunt u mij wellicht meer vertellen over de ervaringen van mijn opa in Indië? Kleine gebeurtenissen of grote verhalen, blij of droevig... elke herinnering is welkom.

U herinnert zich mijn opa misschien als zoon van een kolenboer uit Alphen aan den Rijn. Zijn vader overleed in 1941 aan een hartstilstand. Samen met zijn broers Thijs, Wim en Harm nam hij het werk in de kolenzaak over. Hij kon al vroeg auto en vrachtwagen rijden. Op de boot naar Indië heeft hij heimwee gefingeerd om onder de inzet bij gevechtshandelingen uit te komen. In Indië onderhield hij een correspondentie met Henry Groen. Zijn tijd op Java liep van 1947 tot 1950, een deel van die tijd is hij samen geweest met zijn broer Harm (automonteur).

Arend Booij ten tijde van registratie als dienstplichtige

Op basis van zijn Staat van Dienst weet ik verder het volgende:

- Ingedeeld bij 5-18 RVA
- 8 mei 1947 vertrek per 'Johan van Oldenbarnevelt' samen met 12 en 16 RVA
- 5 juni 1947 aankomst in Tandjong Priok, Batavia.
- 1 juli 1947 overgeplaatst naar Militaire Luchtvaart (ML), 12 juli overgeplaatst naar het depot. Waarschijnlijk reed mijn opa (vracht-)wagens van Batavia naar Bandoeng.
- 1 september 1947 overgeplaatst naar Tpn Det ML. Mij is onbekend wat dit betekent en waar mijn opa de komende anderhalf jaar verbleef. Ik vermoed Soerabaja, maar het kan

zeker ook elders zijn geweest.

- 1 februari 1949 overgeplaatst naar 20 VB Maospati. Ik neemt aan dat mijn opa het ingenomen vliegveld verdedigde, maar misschien werd hij hier ook ingezet voor transport.
- 4 april 1949 overgeplaatst naar Tpn Det MK-ML. Ik veronderstel dat dit het Hoofdkwartier van de Militaire Luchtvaart in Batavia is. Wat mijn opa daar deed, is mij onbekend.
- 9 maart 1950 overgeplaatst naar 2-18 RVA
- 1 april 1950 vertrek naar Nederland met 'General C.H. Muir'

Neemt u contact met mij op als u uw herinneringen wilt delen? Bedankt!

Janet Booij
Dorpsstraat 143
1689 GA Zwaag
janetbooij@hotmail.com
0229-752029
06-21645331

Herinneringen van Jean Haenen (deel 2)

De Indonesiërs kwamen al schietend dichterbij, maar gingen links en rechts aan onze bunker voorbij. Ze wisten natuurlijk al lang dat ze er daar niet door zouden komen. Sergeant Jo Vroemen stond in contact met de luchtmacht in Semarang en gaf ze de posities door van de aanvallers. Later vertelde hij me dat hij bij iedere kanonsalvo mensen de lucht in zag springen. De aanvallers waren op weg naar de iets lager gelegen kazerne. Door hun grote verliezen kwam de aanval ineens tot stilstand. Daarna werden wij afgelost en gingen we terug naar onze villa. Daar aangekomen lagen er nog zwaargewonden. Een van hen smeekte mij nog om een beetje water, dit heb ik die arme drommel natuurlijk ook gegeven. De hele aanval was een soort van welkom en voor ons de allereerste vuurdoop. Dit verhaal had ik nog nooit aan iemand verteld.

De verzorging door de Nederlandse regering voor ons was minimaal. Ik zie nog de grote vierkante blikken met aardappelpuree en de nodige blikjes vis niet te vergeten. Johnie Baal, de ons toegewezen kok, moest van dat weinige onze maaltijden bereiden. En toch was er genoeg, zeker toen er een wild varken werd geschoten. Tijdens het middaguur kregen we iedere dag bezoek van schoolertjes. Ze hadden allemaal een potje in hun handen en kregen allemaal wat er van het eten over was gebleven. Eén schoolertje viel ons op (het waren allemaal kinderen waar de bevolking zich niets van aantrok). Ik had ze in de stad al in een portiekje zien liggen slapen. Deze was een beetje bleu en drong zich niet naar voren, we haalden hem aan en zagen toen dat hij op de hakken van z'n voeten twee hele grote blaren had. We hebben dat arme kind toen bij

ons genomen en zijn met hem naar onze legerarts gegaan. Van onze luitenant mochten we hem verzorgen. Hij kreeg van ons een eigen veldbed met een klamboe, iets wat hij nog nooit had gezien. Ook kreeg hij van ons een nieuwe naam, George. Hij werd de vriend van iedereen van ons, hij hield zich bezig met opruimwerkzaamheden en had het naar zijn zin. Toen kwam het bericht dat we Semarang moesten verlaten voor vertrek naar het binnenland. Wat moesten we nu met onze George? We hebben toen een familie uit de buurt gevraagd of zij voor hem wilden zorgen. We hebben toen een som geld bij elkaar geschraapt en dat aan die familie gegeven. Misschien leeft onze George nu nog. Is misschien iets voor 'Opsporing Verzocht...'

Af en toe mochten we in Semarang gaan passagieren. We konden een bezoek brengen aan de bioscoop. Het leukste

Op de markt

was een bezoek aan de markt. We kochten er sandalen, want dan konden we de zware legerschoenen even uit laten. Zilveren lepeltjes waren erg in trek en batik doeken, souvenirs voor thuis. Als we dan aan de verkopers vroegen 'Berapa ltoe', 'hoeveel krijgt u?' Dan zeiden we 'nee, veel te duur' en dan liepen we weg. Maar dan kwamen ze ons achterna en dan werd er gehandeld. Uiteindelijk werden we dan toch nog voor de gek gehouden.

Maar allereerst gingen we naar het chinees restaurant 'Toko Oen'. Dat bestaat heden ten dage nog, de bam met telor mata was veel lekkerder dan aardappelpuree. We gingen ook wel eens naar het duurste hotel op de Badjang om een borreltje te nemen met ijswater, lieten ons dan achterover vallen in de fauteuils en lieten ons bedienen. Gewoon groot doen! Er was geen toerist te zien, dus de kelner had tijd genoeg voor ons. Als ik 't me nog goed herinner, was dat met het gezelschap Paul Schunk (onderhandelaar met de Chinezen), Hans Bo (alias Scheve Wiek), Nol Peels (Loecan sleep), Jean Haenen (Pletje Haantje) en Nol Lattens. Daarna met kleine oogjes terug naar de Gombel, dat ruim een jaar ons thuis was.

Jean Haenen

We kregen de Marine op bezoek en de matrozen kwamen bij ons op de Gombel -het hoogste punt- even rondkijken. Tot mijn grote verbazing stond er ineens een dorpsgenoot voor mijn neus. Het was Bèr Theelen die dicht bij mij in de buurt woonde. Je kan je wel indenken wat voor een verrassing dit was. Hij nodigde mij uit op zijn schip (een torpedobootjager). Dat heb ik de volgende dag dan ook gedaan. Hij liet mij op een apparaat zien wat er in de verre omtrek op zee te zien was. Een tijd later kwam er nog een groter schip (Karel

Doorman) en er kwam nog een Eijdsenaar op bezoek, namelijk Bèr Gielissen. En als we het dan toch over bezoek hebben, gaan we nog even door. Jozef Feijs en ik kregen een paar weken verlof, we konden in Bandoeng gaan uitrusten in de 'Rustende Strijder'. We gingen er met een grote Dakota naar toe. Het was geen toestel voor toeristen, dus geen luxe! Af en toe kwam het vliegtuig in een luchtzak terecht waardoor je maag in je keel kwam te zitten. Als we het nu toch over bezoek uit Eijdsden hebben, Jozef was te weten gekomen dat er nog een Eijdsenaar in de buurt van Bandoeng in een kazerne lag, dus wij liftend daar naar toe. De kazerne hadden we zo gevonden en ook waar Pierre Tossings zich ophield. We gingen de betreffende barak binnen en zagen toen iemand met de rug naar ons toe op een bank zitten en dat was Pierre. We tikten op z'n schouder. Toen hij zich omdraaide, riep hij 'mè noooonden dju'. Na nog een paar dagen in Bandoeng gingen we weer naar Semarang.

Zuid-Holland

Secr. H.H.M. Mergler
De Drentsehof 25 b
2951 VZ Alblasterdam
Tel. 078-6913515
E-mail:
Veteranen26706@zltggo.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

Laatste contactmiddag 2018

Donderdag 8 november a.s. in gebouw "De Parel" (voormalig Hervormd Centrum), Talmaweg 9, 3371 VG Hardinxveld-Glensendam.

Inloop vanaf 13.30 uur, aanvang 14.00 uur. Ook de leden van de Bond van Wapenbroeders zijn van harte welkom.

AVG

Op 25 mei 2018 is de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) van kracht geworden. Hierdoor hebben organisaties (waaronder ook verenigingen) meer verplichtingen gekregen bij het verwerken van persoonsgegevens dan voorheen. Het bestuur van VOMI Zuid-Holland heeft daarom een privacy beleid opgesteld, dat ter inzage zal worden gelegd bij onze komende bijeenkomsten.

60-jarig huwelijk

Op 17 juli 2018 vierden de heer en mevrouw Van der Ende uit Stolwijk hun Diamanten huwelijksfeest. Namens het bestuur en de leden van VOMI Zuid-Holland van harte gelukgewenst.

65-jarig huwelijk

Op 9 september 2018 vierden de heer en mevrouw Naaktgeboren uit Dordrecht hun Briljanten huwelijksfeest. Namens het bestuur en de leden van VOMI Zuid-Holland van harte gelukgewenst.

Drenthe/ Groningen

Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail:
f.j.vandreumel@outlook.com

Het bestuur maakt zich op voor de volgende ontmoeting en dat zal zijn op woensdag 14 november 2018 in zaaiencentrum "De Aanleg" te Deurze op onze familiedag. Er zal een Drentse broodmaaltijd worden geserveerd zoals we die al een paar jaar organiseren. Het bestuur verwacht weer een grote opkomst.

Deelnemers dienen zich vóór 7 november op te geven door overmaking van € 10,00 per persoon op bankrekeningnummer NL50 INGB 0005 4665 25 ten name van VOMI Drenthe / Groningen onder vermelding van "familiedag 14 november". Uw betaling is tevens de aanmelding voor deze familiedag. Begeleiders van onze leden zijn deze dag ook van harte welkom. Mocht u nog vragen hebben, bel dan met uw secretaris Frans van Dreumel, tel. 0516-491953 of 06-43431264.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Op 28 augustus 2018 hadden we onze bootreis, er hadden zich hier 43 personen voor aangemeld. Dat waren toch weer 12 personen minder dan vorig jaar. Dit geeft aan dat het steeds moeilijker wordt om de bootreis rendabel te houden, want de kosten voor de boot blijven hetzelfde ongeacht het aantal deelnemers. Het bestuur zal zich beraden over een eventuele andere invulling van deze dag in 2019, elke suggestie van uw kant is bijzonder welkom.

Onze Slotbijeenkomst dit jaar is 9 oktober a.s. op Vliegbasis Leeuwarden. De uitnodiging hiervoor heeft u reeds ontvangen. Heeft u zich al aangemeld?

De data van onze bijeenkomsten in 2019 krijgt u in de volgende "SOBAT".

Wij wensen onze zieken veel sterkte toe!

Algemene Ledenvergadering 2019

Deze Algemene Ledenvergadering (ALV) wordt gehouden op woensdag 17 april 2019 in zalencentrum "Hemelsblauw" in Honselersdijk, Poeldijksepad 1 (tel. 0174-625225).

"Hemelsblauw" is de nieuwe naam voor zalencentrum "Rehoboth" in Honselersdijk. Noteer de datum van deze ALV alvast in uw agenda.

In Memoriam

Het bestuur heeft de droeve plicht u te melden dat op 18 augustus 2018 in de leeftijd van 90 jaar is overleden

Henk Barmentlo

Henk heeft in voormalig Nederlands-Indië gediend in de jaren 1949 / 1950 bij de 42e Zelfstandige Infanterie Brigade (42 ZIB) en wel bij het 6e bataljon van het Garderegiment Grenadiers (6 GRG).

Henk is in 1994 toegetreden tot het bestuur van de toenmalige vereniging VOMI Zuid-Holland Zuid en vervulde daar de functies van secretaris en sociaal commissaris. Een aantal jaren was hij tevens notulist van de Sociale Commissie van VOMI Nederland. Vanwege hulselijke omstandigheden moest hij deze bestuursfuncties in 2004 neerleggen. Vele jaren was hij detachementscommandant van het VOMI-detachement bij het Bevrijdingsdefilé in Wageningen en het defilé op de Nederlandse Veteranendag in Den Haag. Een zeer actieve rol heeft hij ook gespeeld als coördinator van de Erewachten bij de vele jaarlijkse (Indië-)herdenkingen in de wijde omgeving van Ridderkerk.

Een fijn en bijzonder mens is van ons heen gegaan. We zullen hem blijvend met respect en waardering gedenken. Dat hij moge rusten in vrede.

Noord-Holland

Wvd. secr. Nico Baan
Molenwerfslaan 58
2103 TE Heemstede
Tel. 023-5283997 of
06-53554179
E-mail: nbaan@kpnmail.nl
Soc. Comm. Tel. 023-5283997
E-mail: nbaan@kpnmail.nl

Algemene Ledenvergadering

Op woensdag 28 november 2018 houden wij onze Algemene Ledenvergadering te Heerhugowaard. Noteer deze datum alvast in uw agenda. U krijgt nog een persoonlijke uitnodiging voor deze vergadering toegezonden.

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.nl

Reünie 2018

Op woensdag 24 oktober 2018 wordt door VOMI Zeeland de jaarlijkse reünie gehouden in de Schuttershof Mess op Vliegbasis Woensdrecht, Koolweg 40, 4631 SZ Hoogerheide. Ontvangst vanaf 10.30 uur.

Opening door onze voorzitter, de heer F.J.F. Smoorenburg. Mogelijk volgt er nog een toespraak door de commandant van de vliegbasis. Ook zal de traditionele rijstafel niet ontbreken. Uw bijdrage hiervoor bedraagt € 5,00 per persoon, over te maken op bankrekeningnummer NL20 INGB 0000 5298 62 ten name van VOMI Zeeland o.v.v. "Reünie 2018". Uw betaling dient zo spoedig mogelijk te geschieden, na

betaling is uw deelname definitief en vergeet uw legittimatiebewijs niet op 24 oktober a.s.

Binnenland

Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorsel@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio Overijssel zijn de heren J. Oldenbewing (0572-358947) en A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio Utrecht / 't Gooi zijn de heren A. Mouwen (030-6951179) en R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant Oost zijn de heren F. Heidendaal (040-2025055) en H. Withoos (040-2534660).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant West zijn de heren A. Roodenburg (0165-323490) en P.N. Welten (0165-312816).

Contactpersoon voor de regio De Veluwe zijn de heren F.T. Dürst Britt (0578-691646) en A.F. Steenkist (0541-423201).

Algemeen

Alle regio's van VOMI Binnenland beschikken over eigen contactpersonen (zie hierboven onder de kop 'Binnenland'). Deze contactpersonen vormen de Ledenraad van VOMI Binnenland. De vergadering van de Ledenraad zal worden gehouden op **10 oktober 2018** in ECHOS Home 'de Schakel' te Ermelo.

Regio Utrecht / 't Gooi

Het is de bedoeling dat op 24 oktober a.s. een reünie voor de leden uit deze regio zal worden gehouden. Echter, de reünie zal alleen worden gehouden indien er tenminste 20 deelnemers zijn. Zie de uitnodiging op pagina 10 van 'SOBAT' nummer 178 / juni 2018. Aanmelding voor deelname is nog steeds mogelijk, neem daarvoor contact op met de heer A. Mouwen (030-6951179).

Regio Overijssel

Het Kerstdiner voor deze regio zal dit jaar worden gehouden op woensdag 19 december in Restaurant 'De Viersprong' Burg. Backlaan 2, 7711 AG Nieuweteusen. Ontvangst vanaf 11.00 uur, aanvang diner is 13.00 uur. De kosten zijn € 20,00 per persoon, te voldoen op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 ten name van VOMI Binnenland onder vermelding van "Kerstdiner 2018". Inschrijven kan tot uiterlijk 1 december 2018.

Regio Noord-Brabant West

De eerstvolgende bijeenkomst is op woensdag 31 oktober a.s. in de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal, Aanvang 13.30 uur.

De Kerstbijeenkomst staat gepland in de tweede week van december op woensdag of vrijdag. De definitieve datum wordt nog bekend gemaakt. Voor nadere informatie kunt u zich wenden tot de heer P. Welten (0165-312816).

Regio De Veluwe

De eerstvolgende bijeenkomst is op 14 november 2018 in de Officierscantine op de Legerplaats bij Oldebroek in 't Harde. Ontvangst vanaf 10.00 uur, einde om ongeveer 15.00 uur. In verband met de maaltijd en de toegangsregeling tot de kazerne dient u zich **vóór 9 november** aan te melden bij de heer F.T. Dúrst Britt (fdurstbritt@kpnmail.nl of tel. 0578-691646). Aan deze bijeenkomst zijn voor u

(behalve de reiskosten) **geen** kosten verbonden. U wordt wel verzocht een kleine attentie voor de verloting mee te nemen.

Het adres van de Legerplaats bij Oldebroek is Eperweg 149, 8484 ZX 't Harde.

Na legitimatie bij de wacht volgt u de groene borden "Officierscantine" (gebouw 230). Parkeren bij P 102. Voor mindervallden is er een parkeerplaats bij gebouw 215. U wordt verzocht NIET te parkeren op de weg rond het gebouw.

Limburg

Secr. *M.E.H. Dols*
Heerlenerweg 47
6132 CL Sittard
Tel. 046-4522739
Mobiel: 06-10660039
E-mail: marie.dols@home.nl
Soc. Comm. Tel. 077-3822592

Op 11 september jl. heeft de jaarlijkse reünie plaatsgevonden waarbij onze Belgische vrienden aanwezig waren. Een verslag van deze bijeenkomst vindt u in de volgende "SOBAT".

Op 13 november a.s. vindt de laatste bijeenkomst van dit jaar plaats op de gebruikelijke locatie, het Gemeenschapshuis te Kessel-Eik. Aanvang 14.00 uur.

Tot slot een verzoek aan alle leden om, wanneer zij een bericht horen of zien over een zieke of overleden sobat, dit onmiddellijk aan de secretaris te melden.

Vereniging snieuw

SOBAT

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

Naam	Voort	Woonplaats	Onderdeel
Barmantlo,	H.	Ridderkerk	42 ZIB/6 GRG
Been,	J.	Rotterdam	4-8 RI
Bokma,	K.	Hindeloopen	4 IBW
Bolten,	W.	Den Haag	
Bouman,	E.J.	Dordrecht	5-11 RI
Drijver, den	P.	Barendrecht	LUA
Helvoort, van	H.	Berlicum	LVT
Jager, de	Ph.	Landsmeer	
Konings,	C.M.A.	Roosendaal	6-3 RI/4 I3 BI
Meer-Littel, van der Mevr.	L.	Rotterdam	
Ophorst,	A.J.	Sprang-Capelle	6 RS/401 BI
Mosk,	M.	Soest	
Ploeg,	J.	Vlaardingen	KL NOI
Ploeg-de Vries, van der Mevr.	B.	Sint Annaparochie	
Sanders,	A.L.	Berkel-Enschot	42 Hupva
Segaar,	W.	Voorschoten	5-9 RI
Smit,	E.	Beerta	4-1 RI
Ruiten, van	H.L.	Roelofarendsveen	"7 December" Divisie
Westenbrink,	J.	Nijeveen	3-12 RI
Wijdt, van de	A.	Rijswijk	4-6 RI
Wilt, van der	T.	Capelle a/d IJssel	5-2 RI
Witte, de	Sj.	Workum	4-4 RI
Wolterbeek,	J.	Spijkenisse	KM.NNG

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

SOCIAAL COMMISSARISSEN

**Voorzitter/secretaris Sociale Commissie
Budgethouder Fonds Sociale Zorg (FSZ)**
Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail: Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten
Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen
Frans van Duumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
tel. 0516-49 19 53
f.vanduumel@outlook.com

Friesland
Hans N. Biem
Tjilke v.d. Walstraat 24T
8723 CA Koudum
tel. 0514-52 21 07

Limburg
H.A.M. van Haeff
Past. Stessenstraat 44
5921 CV Venlo
tel. 077-3822592
hemanvanhaeff@online.nl

VOMI Binnenland
Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuysslaan 23
8072 HJ Nunspeet
tel. 0341-254231
ppg.gommers@kprmail.nl

**Regio Noord-Brabant
West**
De heer P.N. Witten
tel. 0185-312616

Zuid-Holland
W.A.J.K. (William) Roza
Heemraadsstraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4340970
w.roza3@kpnolinet.nl

Noord-Holland
Nico Baan
Molenwerfblaas 58
2103 TE Heerhede
tel. 023-5263997
nbaan@kprmail.nl

Zeeland
Marcel J. Boogaard
Van Raaijstraat 97
4384 CD Vlissingen
tel. 0118-418641
papua@zeelandnet.nl

Regio Overijssel
De heer J. Oldenbouwing
tel. 0572-358947

Regio De Veluwe
De heer F.T. Dorst Britt
tel. 0578-691646

Mevr. D.P. (Ineke)
van Genden
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
tel. 078-6195932
igen@online.nl

Regio Utrecht/V Gooi
De heer A. Mouten
tel. 030-6951179

**Regio Noord-Brabant
Oost**
De heer F. Heiddaals
tel. 06-49229197

FONDS SOCIALE ZORG

Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

VOMI (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuysslaan 23
8072 HJ Nunspeet
Tel. 0341-254231
E-mail: ppg.gommers@kprmail.nl

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	OVW draaginsigne met surete vergulde en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	1,50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00	voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
VOMI kruidenbitter	€ 10,00		
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Theo Rump, Albatrosstraat 14, 2352 EG Leiderdorp, tel 071-5416936.

Via @mail: theorump@gmail.com

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp